

មានការគោរពចំពោះជីវិតនិយាយ

- តើយើងគួរមានទស្សនៈយ៉ាងណាអំពីជីវិត? (១) អំពីការពន្លត់កូន? (១)
- តើតាមរបៀបណាដែលគ្រីស្ទានបង្ហាញថាគេមានសម្បជញ្ញៈអំពីការជៀសវាងពីគ្រោះថ្នាក់? (២)
- តើការសម្លាប់សត្វគឺជាការខុសឬ? (៣)
- តើអ្វីខ្លះជាការប្រព្រឹត្តិដែលមិនសម្រួលនូវការគោរពចំពោះជីវិត? (៤)
- តើអ្វីជាច្បាប់របស់ព្រះអំពីលាមក? (៥)
- តើនេះមានរួមការបញ្ចូលលាមកឬទេ? (៦)

១. ព្រះយេហូវ៉ាគឺជាប្រភពនៃជីវិត ។ របស់របស់នៅទាំងឡាយមានជីវិតគឺដោយសារព្រះ ។ (ទំនុកដំរើង ៣៦:៥) ជីវិតគឺពិសិដ្ឋណាស់ចំពោះព្រះ ។ សូម្បីជីវិតនៃទារកក្នុងផ្ទៃម្តាយក៏មានតម្លៃចំពោះព្រះយេហូវ៉ាដែរ ។ សម្លាប់ទារកដែលកំពុងលូតលាស់ក្នុងផ្ទៃរបស់ម្តាយនោះដោយចំណង់ នោះគឺខុសហើយចំពោះព្រះនៃគ្រូនៃព្រះ ។—និក្ខមនំ ២១: ២២, ២៣; ទំនុកដំរើង ១២៧:៣

២. គ្រីស្ទានពិតគឺមានសម្បជញ្ញៈអំពីការជៀសវាងពីគ្រោះថ្នាក់ ។ ពួកគេយកចិត្តទុកដាក់ប្រយ័ត្នដល់របបយន្តនិងផ្ទះរបស់គេ ដើម្បីកុំឲ្យគ្រោះថ្នាក់កើតឡើង ។ (ចោទិយកថា ២២:៥) អ្នកចំរើព្រះមិនយកជីវិតរបស់ខ្លួនមកប្រថុយលេងៗ ដើម្បីជាការកំសាន្តសប្បាយឬការរំភើបចិត្តប៉ុណ្ណោះឡើយ ។ ដូច្នោះ ពួកគេមិនចូលរួមក្នុងកិច្ចការហោរ ហោរណែនាំឲ្យមានការឆ្លើយតបដល់មនុស្សដទៃទៀតដោយចេតនាទេ ។ ពួកគេជៀសវាងការកំសាន្តដែលជំរុញទឹកចិត្តឲ្យប្រព្រឹត្ត

អំពើឃោរឃៅ ។—ទំនុកដំរើង ១១:៥; យ៉ូហាន ១៣:៣៥

៣. ជីវិតនៃសត្វក៏ពិសិដ្ឋចំពោះព្រះអាទិទេពដែរ ។ គ្រីស្ទានអាចសម្លាប់សត្វបាន ដើម្បីផ្តល់ជាចំណីអាហារ និងសំលៀកបំពាក់ ឬដើម្បីការពារខ្លួនពីរោគជំងឺនិង គ្រោះថ្នាក់ ។ (លោកុប្បត្តិ ៣:២១; ៩:៣; និក្ខមនំ ២១:២៨) ប៉ុន្តែធ្វើបាបសត្វឬក៏សម្លាប់សត្វលេងទុក ដូចជាកីឡា ឬក៏សាស្ត្រសប្បាយ នោះគឺមិនត្រូវទេ ។ —សុភាសិត ១២:១០

៤. ការដក់បារី ទំពាស្នា និងប្រើថ្នាំដើម្បីកំសាន្ត សប្បាយ គឺមិនមែនសំរាប់គ្រីស្ទានឡើយ ។ ការប្រព្រឹត្ត ទាំងនេះគឺខុស ពីព្រោះ (១) វាធ្វើឲ្យយើងញៀន (២) វា ធ្វើទុក្ខដល់រូបកាយរបស់យើង ហើយ (៣) វាមិនមែន ជាការស្អាតស្អំទេ ។ (រ៉ូម ៦:១៩; ១២:១; កូរិនថូសទី២ ៧:១) ការលះបង់ទម្លាប់ទាំងនេះទោល គឺជាការពិបាក ណាស់ ។ ប៉ុន្តែ យើងត្រូវតែលះបង់ទោលទើបយើង ផ្តល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះយេស៊ូវបាន ។

៥. ឆាមក៏ជារបស់ពិសិដ្ឋនៃចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ ។ ព្រះមានបន្ទូលថា ព្រលឹងឬជីវិតគឺនៅក្នុងឆាម ។ ដូច្នេះ ការបរិភោគឆាមគឺជាការខុស ។ ហើយការបរិភោគ សាច់នៃសត្វដែលគេមិនបានបង្ហូរឆាមទោលឲ្យរស់ក៏ជា ការខុសដែរ ។ បើសត្វណាដែលគេកាបច្របាច់ក្នុងស្នាប់ ដោយឆន្ទា ក៏សត្វនោះយើងមិនគួរបរិភោគទេ ។ បើ សត្វនោះត្រូវគេចាក់ឬត្រូវគេបាញ់ នោះត្រូវតែបង្ហូរឆាម វាទោលជាប្រយោជន៍ បើសិនយើងចង់បរិភោគសាច់វា ។ —លោកុប្បត្តិ ៩:៣, ៤; លេវីវិន័យ ១៧:១៣, ១៤; កិច្ចការ ១៥:២៨, ២៩

៦. តើទទួលបានការបញ្ចូលឆាមគឺជាការខុសឬទេ ? សូមចាំថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់តម្រូវឲ្យយើងជៀសវាងពី ឆាម ។ នេះមានន័យថាយើងមិនត្រូវយកឆាមរបស់ មនុស្សដទៃទៀតឬសូម្បីឆាមរបស់ខ្លួនយើងដែលបានសន្សំ ទុក មកបញ្ចូលក្នុងរូបកាយយើងតាមវិធីណាឡើយ ។ (កិច្ចការ ២១:២៥) ដូច្នេះ គ្រីស្ទានពិតមិនទទួលបាន ការបញ្ចូលឆាមទេ ។ ពួកគេនឹងទទួលវិធីព្យាបាលពេទ្យ ផ្សេងៗដទៃទៀត ដូចជាការបញ្ចូលធាតុដែលមិនមានជាតិ ឆាមជាដើម ។ ពួកគេចង់មានជីវិតរស់នៅ ប៉ុន្តែពួកគេ នឹងមិនខំរកសង្គ្រោះជីវិតខ្លួនដោយចំពានលើច្បាប់របស់ ព្រះឡើយ ។—ម៉ាថាយ ១៦:២៥

ដើម្បីផ្តល់ព្រះហឫទ័យនៃ ព្រះ យើងត្រូវតែជៀសវាង ការបញ្ចូលឆាម ជៀសវាងទម្លាប់មិនស្អាតស្អំ និងការប្រថុយដ៏មិនចាំបាច់ ដែលអាចនាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់

